

۱۹۲ - ای کنیزان مقرب درگاه کبریا

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۱۹۲ - ای کنیزان مقرب درگاه کبریا

ای کنیزان مقرب درگاه کبریا، به جمیع مصائب و بلایا و محن و رزایا که بر شما وارد مطلقم و میدانم چقدر ایام بسختی گذشت و قوم ظلوم جهول چقدر عنودند انسان مگو درنده بیابان گو، بشر مگو بلکه بهائم و بقر گو و از عدل و انصاف بی خبر گو ولی الطاف ربّ جلیل بقدر تجمل مشقت در این سبیل است. الحمد لله که آن اماء رحمان بلاای بی حدّ و بی پایان در سبیل یزدان تجمل نمودند بی سر و سامان گشتند و معذب و پریشان شدند در هر دمی از دست ساقی قضا جام بلا نوشیدند و در هر نفسی از طرف اعدا به تیر جفا مبتلا شدند و این دلیل بر مقرّبی درگاه کبریا زیرا هزاران کرور نساء ایام خویش را بنفس و هوی گذرانیدند و عاقبت باسفل درکات افتادند نه ثمری نه اثری نه بهره‌ای نه نصیبی و ذلک هو الخسران المبین. حال الحمد لله آن مخدرات مانند جبال راسخات در نهایت استقامت به کنیزی آستان مقدّس قیام نموده اند و موفق و مؤید گشتند این سزاوار هزار شکرانیت است و لایق حمد و ستایش حضرت احدیت که چنین تاجی بر سر اماء رحمان نهاد و چنین خلعتی در بر آنها نمود و این صرف موهبت است و یختصّ برحمته من یشاء و ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء و الله ذوالفضل العظیم و علیکنّ البهاء الابهی.

ORIGINAL

AUDIO